

Sygn. akt IC 550/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2012 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Tadeusz Dereń

Protokolant: Anna Winiarska-Kania

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2012 r. w Kłodzku

sprawy z powództwa M. S.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę kwoty 6.169,67 zł

I. zasądza od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda M. S. kwotę 5.091,92 zł (pięć tysięcy dziewięćdziesiąt jeden złotych 92/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 13 września 2011 roku do dnia zapłaty;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. nie obciąża powoda opłatą sądową od oddalonego powództwa;

IV. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 2.316,55 zł tytułem zwrotu części kosztów procesu;

V. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 781,15 zł tytułem zwrotu części wydatków poniesionych tymczasowo ze środków Skarbu Państwa na wynagrodzenie biegłych i koszty stawienia świadków;

VI. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 254,59 zł tytułem opłaty sądowej od zasądzzonego roszczenia od uiszczenia której powód był w całości zwolniony;

VII. nakazuje ściągnąć z zasądzzonego roszczenia powoda M. S. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 159,99 zł tytułem zwrotu części wydatków poniesionych tymczasowo ze środków Skarbu Państwa na wynagrodzenie biegłych i koszty stawienia świadków.

IC 550/11

UZASADNIENIE

Powód M. S. wniósł pozew o zasądzenie od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. kwoty 6000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę z ustawowymi odsetkami od dnia 30 kwietnia 2011r do dnia zapłaty, kwoty 45,17 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia z ustawowymi odsetkami od dnia 30 kwietnia 2011r do dnia zapłaty i kwoty 124,50 zł tytułem zwrotu kosztów przejazdu do placówek medycznych z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu wg norm przepisanych w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 4.817 zł.

W uzasadnieniu pozwu podał, że w dniu 29 stycznia 2011r około godz. 18.30 na drodze (...) pomiędzy P.a S.miał miejsce wypadek w którym poszkodowany został powód. Sprawcą tego zdarzenia był D. K.kierujący pojazdem marki T.o nr rej. (...), który nie zachował szczególnej ostrożności przy wyprzedzaniu pojazdu (...). Na skutek zdarzenia powód zjechał na pobocze gdzie następnie uderzył w barierkę, prawą stroną pojazdu. Na prośbę sprawcy zdarzenia nie została wezwana policja na miejsce zdarzenia i sprawca napisał oświadczenie w którym przyznał się, że jest sprawcą wypadku komunikacyjnego.

Świadkiem wypadku z dnia 29.01.2011r był pasażer pojazdu m-rki A.M. R.. W zakresie odpowiedzialności cywilnej sprawca posiadał ubezpieczenie u strony pozwanej. W dniu zdarzenia powód poruszał się samochodem marki A. (...)o nr rej. (...). W wyniku wypadku powód doznał licznych szkód osobowych m.in. urazu kręgow szyjnych, stłuczenia klatki piersiowej, urazu głowy, karku oraz ogólnego potłuczenia ciała zaś po wypadku odczuwał silne bóle głowy oraz szyi i przez dłuższy czas nosił kołnierz S.. Do dnia dzisiejszego powód odczuwa bóle kręgosłupa szyjnego oraz głowy, zwłaszcza przy zmianie pogody. Powód odczuwa też lęki, paniczny strach i nadmierną czujność na sytuacje drogowe. Komisja lekarska (...) S.A.uznała u powoda 2% trwały uszczerbek na zdrowiu. Powód zgłosił szkodę stronie pozwanej która odmówiła wypłaty świadczenia odszkodowawczego podnosząc, że w wyniku kolizji drogowej z dnia 29.01.2011r nie doszło u powoda do uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia. Strona pozwana jedynie przyjęła odpowiedzialność z tytułu uszkodzonego pojazdu m-ki A. (...)i wypłaciła z tego tytułu odszkodowanie 5389,68 zł. Wobec powyższego żądanie zapłaty kwoty 6000 zł tytułem zadośćuczynienia jest w pełni uzasadnione. Powód poniósł koszty leczenia w kwocie 45,17 zł z tytułu zakupu leków oraz koszty 124,50 zł z tytułu dojazdu do placówek medycznych, które wynikają z przeliczenia ilości kilometrów przez stawkę z rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej które od 1.03.2004r za przebieg 1 km wynosi dla samochodu osobowego o pojemności silnika powyżej 900cm³ - 0,83 zł zaś powód przejechał 150 km. (150 km x 0,83 =124,50 zł).

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie od powoda kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych podnosząc, iż powód nie wykazał by wskazywany uszczerbek na zdrowiu był wynikiem kolizji drogowej z dnia 29.01.2011r zaś w dacie szkody nie była na miejsce wzywana policja jak również powód nie korzystał z pomocy lekarskiej (do lekarza zgłosił się dopiero po upływie miesiąca). Również sposób przebiegu zdarzenia i zakres uszkodzeń pojazdu nie wskazują na związek z obrażeniami ciała powoda. Powód nie wykazał również zasadności roszczeń w zakresie kosztów leczenia oraz dojazdu do placówek medycznych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 stycznia 2011 roku na drodze (...)pomiędzy P.a S.powód M. S.uczestniczył w kolizji drogowej jako kierujący samochodem marki A. (...)nr rej. (...)6 KM5. Sprawcą kolizji był D. K.- kierujący samochodem marki T. (...)nr rej. (...), który nie zachował należytej ostrożności przy wyprzedzaniu (...), wskutek czego powód, by uniknąć czołowego zderzenia, wykonał gwałtowny manewr skrętu na pobocze jezdni uderzając prawym bokiem samochodu w metalowe barierki zamontowane wzdłuż drogi. Uderzenie w barierki jak i zatrzymanie auta było gwałtowne. W wyniku kolizji została uszkodzona prawa strona samochodu marki A. (...). Na prośbę sprawcy zdarzenia D. K.nie była wzywana policja zaś D. K.napisał oświadczenie w którym przyznał, że jest sprawcą przedmiotowej kolizji. Świadkiem zdarzenia był pasażer samochodu powoda M. R.. Sprawcę kolizji i stronę pozwaną łączyła umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego obowiązująca w chwili zdarzenia. Strona pozwana przyjęła odpowiedzialność z tytułu uszkodzonego samochodu m-ki A. (...), którego właścicielem była matka powoda I. S., i z tego tytułu wypłaciła odszkodowanie w kwocie 5.389,68 zł.

/dowód: - przesłuchanie powoda k-78,

- zeznania świadków I. S.k-58,M. R.k-59,

- oświadczenie sprawcy szkody D. K. k-9,

- oświadczenie M. R. k-10,

- akta szkodowe strony pozwanej/

W wyniku zdarzenia powód nie doznał zewnętrznych obrażeń ciała. Po kilku dniach od zdarzenia powód zaczął odczuwać bóle kręgosłupa szyjnego a następnie po wykonaniu prześwietlenia i konsultacji lekarza chirurga, powodowi zalecono noszenie kołnierza ortopedycznego, który powód nosił przez okres miesiąca, oraz zastosowano leczenie farmakologiczne, leki przeciwbólowe, które powód zakupił za kwotę 47,17 zł (H. (...) i T.). Do chwili obecnej powód odczuwa bóle kręgosłupa szyjnego, zwłaszcza podczas długiego siedzenia lub gwałtownego wstawania, innych dolegliwości nie odczuwa. W przypadku nasilenia bólu powód zażywa środki przeciwbólowe. Przed wypadkiem powód nie miał problemów z kręgosłupem. Przez okres 3 miesięcy po wypadku powód nie prowadził samochodu gdyż bał się jazdy samochodem.

/dowód: - przesłuchanie powoda k-78,

- zeznanie świadków I. S. k-58, P. P. k-59 i M. R. k-59,

- dokumentacja lekarska k 14-16,109, 114-117,

- akta szkodowe pozwanego w tym faktura VAT nr (...) zakupu leków na kwotę 45,17 - k-39,

- faktura VAT z 17.03.2011r zakupu kołnierza ortopedycznego k-38/

Powód zgłosił szkodę (...) S.A. z tytułu następstw nieszczęśliwych wypadków, komisja lekarska uznała 2% trwały uszczerbek na zdrowiu i przyznała powodowi z tego tytułu świadczenie w wysokości 300 zł. Powód zgłosił szkodę osobową stronie pozwanej która pismem z dnia 16 maja 2011r, po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego odmówiła wypłaty świadczenia odszkodowawczego z uwagi, iż brak było podstaw do uznania, że w wyniku kolizji drogowej z dnia 29.01.2011r doszło do uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia powoda.

/dowód: - zgłoszenia szkody k-12,

- pismo pozwanego z 16.05.2011r k-23,

- akta szkodowe strony pozwanej/

Powód dwukrotnie na własny koszt dojeżdżał do Centrum Medycznego (...) w K. celem wykonania prześwietlenia kręgosłupa szyjnego oraz wizyty lekarskiej, samochodem marki A. (...) i F. (...) z napędem diesla. Odległość w obie strony S. - K. wynosi 50 km, samochód A. (...) spala około 8 l ropy/100 km zaś F. (...) około 9 l ropy/100 km, przy cenie paliwa - oleju napędowego, w okresie dojazdów w wysokości około 5,50 zł/1l. Dojazdy były związane ze stanem zdrowia powoda pozostającym w związku z kolizją drogową z dnia 29.01.2011r.

/dowód: - przesłuchanie powoda k-78,

- zeznania świadków I. S. k-58, i P. P. k-59,

- oświadczenie powoda k-171/.

Wskazany przez powoda uraz kręgosłupa szyjnego mógł powstać w związku przyczynowym z wypadkiem z dnia 29.01.2011r. W wyniku tego zdarzenia mogło powstać naciągnięcie miękkich struktur kręgosłupa (wiązadła, torebki stawowe) bez ich strukturalnego uszkodzenia i bez powstania trwałych uszkodzeń. Dolegliwości związane z wypadkiem mogły ujawnić się z pewnym opóźnieniem. Zdarzenie nie spowodowało trwałego uszczerbku na zdrowiu powoda. W obecnym stanie powód nie wymaga dalszego leczenia w związku z wypadkiem. Używanie kołnierza ortopedycznego oraz leków T. i H. T. było uzasadnione. Podczas leczenia jak i obecnie nie stwierdzono u powoda

objawów uszkodzenia układu nerwowego i stan neurologiczny nie dawał w przeszłości ani obecnie podstaw do orzeczenia uszczerbku.

/dowód: - opinia biegłego z zakresu (...). B. k-95,

- opinia biegłego z zakresu neurologii T. W. k-113 i opinia uzupełniająca k-153/

Sąd zważył, co następuje:

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego jednoznacznie wynika, że w dniu 29 stycznia 2011 roku na drodze (...) pomiędzy P.a S. powód, kierujący samochodem osobowym marki A. (...) nr rej. (...) 6 KM5, uczestniczył w kolizji drogowej której sprawcą był D. K., kierujący samochodem marki T. (...) nr rej. (...), który nie zachował należytej ostrożności przy wyprzedzaniu (...) wskutek czego powód, by uniknąć czołowego zderzenia, wykonał gwałtowny manewr skrętu na pobocze jezdni uderzając prawym bokiem samochodu w znajdujące się w tym miejscu metalowe bariery.

Okoliczności zdarzenia wynikają z przesłuchania powoda w charakterze strony, potwierdzone w całej rozciągłości zeznaniami M. R. - świadka przedmiotowego zdarzenia, oraz oświadczeniem sprawcy wypadku D. K..

Strona pozwana nie kwestionowała samych okoliczności zdarzenia oraz przyjęła odpowiedzialność z tytułu uszkodzonego samochodu marki A. (...), stanowiącego własność matki powoda I. S., wypłacając odszkodowanie w wysokości 5.389,68 zł.

Z pism pozwanego m.in. z dnia 16 maja 2011r odmawiającego wypłatę świadczeń odszkodowawczych na rzecz powoda oraz z odpowiedzi na pozew wynika, że strona pozwana podniosła, iż w wyniku kolizji drogowej z dnia 29.01.2011r nie doszło do uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia powoda uzasadniającego przyznanie zadośćuczynienia i odszkodowania z tytułu zwrotu kosztów leczenia i dojazdu do placówek medycznych.

Stanowisko strony pozwanej w w/w zakresie jest błędne zaś mając na względzie zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd uznał, że powództwo jest w przeważającej części zasadne. Przede wszystkim wskazać należy, że podnoszone przez pozwanego okoliczności iż na miejsce zdarzenia nie była wzywana policja jak również, że powód zgłosił się do lekarza i korzystał z pomocy lekarskiej po upływie pewnego czasu od zdarzenia oraz sam zakres uszkodzeń pojazdu jeszcze w żadnym wypadku nie dowodzą by powód, w wyniku zdarzenia z dnia 29.01.2011r, nie odniósł urazów skutkujących odpowiedzialnością strony pozwanej. Zdaniem Sądu, zgodnie z przepisem art. 6 kc, powód wykazał zasadność dochodzonego roszczenia a potwierdzają to nie tylko zeznania świadków a przede wszystkim opinie biegłych z zakresu ortopedii i traumatologii oraz neurologii uzasadniających przyjęcie, że między zdarzeniem a szkodą, której doznał powód, zachodzi normalny związek przyczynowy. Z powyższych opinii wynika jednoznacznie, że wskazany przez powoda uraz kręgosłupa mógł powstać w związku przyczynowym z wypadkiem z dnia 29.01.2011r zaś dolegliwości te mogły się ujawnić z pewnym opóźnieniem. Jak wynika z przesłuchania powoda i świadka zdarzenia M. R. samochód powoda wprawdzie uderzył bowiem w barierkę ale uderzenie to było gwałtowne zaś świadka rzuciło w prawą stronę. Wobec powyższego należało rozważyć wysokość zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, którą powód określił w pozwie na kwotę 6000 zł.

Zgodnie z przepisem art. 445§1 kc Sąd może, w wypadkach wskazanych w art. 444 kc, przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Ze względu na niewymierność krzywdy, określenie w konkretnym przypadku odpowiedniej sumy pozostawione zostało Sądowi zaś Sąd korzysta z daleko idącej swobody z uwzględnieniem wszystkich okoliczności konkretnej sprawy, mających wpływ na rozmiar doznanej krzywdy. Pojęcie krzywdy mieści w sobie wszelkie ujemne następstwa uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia zarówno w postaci doznanych cierpień fizycznych jak i psychicznych /vide: wyrok SN z 12.07.2000r II CKN 1119/98/. Przepisy kodeksu cywilnego nie zawierają żadnych kryteriów jakie należy uwzględnić przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia pieniężnego zaś zadośćuczynienie przewidziane w art. 445§1 kc ma charakter kompensacyjny. Wysokość zadośćuczynienia musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość, nie może

jednak spełniać funkcji źródła dochodu poszkodowanego a jedynie wynagrodzić mu doznany ból i cierpienie. Kwotowe oznaczenie należnego zadośćuczynienia, według poglądów zarówno w orzecznictwie jak i w literaturze powinno być utrzymane w rozsądnych granicach z uwzględnieniem doznanej krzywdy jak i aktualnych stosunków majątkowych oraz poziomu życia społeczeństwa co, zdaniem Sądu, nie podważa w żaden sposób kompensacyjnej funkcji zadośćuczynienia. Mając na względzie całość zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie ulega wątpliwości że strona pozwana z tytułu umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej sprawcy odpowiada za szkodę doznaną przez powoda w następstwie wypadku komunikacyjnego z dnia 29.01.2011r.

Z opinii biegłych - neurologa oraz ortopedii i traumatologii - wynika jednoznacznie, że powód w wyniku zdarzenia z dnia 29.01.2011r nie doznał takich obrażeń które by skutkowały powstaniem trwałego uszczerbku na zdrowiu zaś uraz kręgosłupa szyjnego dotyczył naciągnięcia miękkich struktur kręgosłupa (wiązadła i torebki stawowej) bez ich strukturalnego uszkodzenia i powstania trwałych uszkodzeń. Również stan neurologiczny nie dawał w przeszłości ani obecnie podstaw do orzeczenia uszczerbku gdyż nie doszło do uszkodzenia układu nerwowego. W obecnym stanie, co potwierdzili biegli, powód nie wymaga leczenia w związku z wypadkiem.

Zatem mając na uwadze wszystkie podniesione wyżej okoliczności w tym rozmiar doznanych przez powoda cierpień fizycznych i psychicznych, konieczność ograniczenia aktywności życiowej w związku m.in. z noszeniem kołnierza ortopedycznego i występującymi bólami kręgosłupa, związane z urazem psychicznym powodującym lęk przed jazdą samochodem, doznany ból podczas leczenia a jednocześnie brak trwałego uszczerbku na zdrowiu powoda, aktualny stan zdrowia nie wymagający dalszego leczenia w związku z wypadkiem oraz fakt, że dolegliwości występujące u powoda były niewielkie zaś ich leczenie nie było intensywne i długotrwałe, Sąd uznał za odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego należnego powodowi kwotę 5000 zł w nawiązaniu, co wskazano wyżej, zarówno do zasobności społeczeństwa i przeciętnego poziomu życia, mając na uwadze także wysokość sum zasądzonych w podobnych przypadkach w tut. Sądzie.

Za zasadne i udowodnione należy uznać również żądanie zapłaty kwoty 45,17 zł tytułem kosztów leczenia poniesionych przez powoda w związku z powyższym wypadkiem.

Zgodnie z art. 444§1 kc w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Kwota 45,17 zł stanowi koszt zakupu leków przez powoda o nazwie H. (...) i T. (faktura k-39 akt szkodowych pozwanego) a zasadność ich zakupu została potwierdzona przez biegłych R. B. i T. W..

W grupie wydatków osobowych i koniecznych, pozostających w związku z uszkodzeniem ciała lub rozstrojem zdrowia oprócz kosztów leczenia, nabycia specjalistycznych aparatów i urządzeń itd. zalicza się również wydatki związane z przejazdem chorego na zabiegi, badania, do szpitala itp., które obejmuje przepis art. 444§1 kc. W niniejszej sprawie, co potwierdza materiał dowodowy, powód wykazał, że w związku z procesem leczenia z tytułu zdarzenia z dnia 29.01.2011r, dwukrotnie dojeżdżał na własny koszt do Centrum Medycznego (...) w K. celem wykonania prześwietlenia kręgosłupa szyjnego oraz wizyty lekarskiej.

W oświadczeniu złożonym na rozprawie w dniu 21.11.2012r powód potwierdził, że dojeżdżał samochodem marki F. (...) i A. (...) które spalają - odpowiednio 9 l/100 km i 8 l/100 km oleju napędowego. Odległość w obie strony S. - K. wynosi 50 km zaś jak wskazał powód, w okresie dojazdów cena oleju napędowego wynosiła około 5,50 zł/1 l.

Wobec powyższego koszt dojazdu samochodem F. (...) wynosił 24,75 zł (4,5l/50km x 5,50 zł) zaś koszt dojazdu samochodem A. (...) wynosił 22 zł (4l/50 km x 5,50 zł/ czyli łączny koszt dojazdu 46,75 zł i taką też kwotę Sąd uwzględnił w pkt I wyroku. Zdaniem Sądu wyliczenie kosztów dojazdu - jak w pozwie na kwotę 124,50 zł - było niewłaściwe gdyż, co jest bezsporne i potwierdził powód, przejechał on 100 km a nie 150 km zaś wyliczenie tych kosztów nie może nastąpić z przeliczenia ilości kilometrów przez stawkę wynikającą ze wskazanego rozporządzenia w zależności od pojemności silnika samochodu gdyż w tym wypadku należy wyliczyć rzeczywiste koszty poniesione z tytułu dojazdu do placówek medycznych - w sposób wskazany wyżej.

Mając powyższe na uwadze Sąd uwzględnił roszczenie powoda do kwoty 5.091,92 zł (5000 zł tytułem zadośćuczynienia, 45,17 zł - kosztów leczenia i 46,75 zł - kosztów dojazdów) zaś dalej idące powództwo oddalił (pkt II wyroku).

Odnośnie odsetek ustawowych od w/w kwoty Sąd uwzględnił odsetki od 13 września 2011r tj. od dnia następnego po doręczeniu odpisu pozwu stronie pozwanej, uznając ich żądanie od 30.04.2011r za bezzasadne.

Wprawdzie powód zgłosił szkodę do strony pozwanej pismem z dnia 23.03.2011r (wpłynęło do pozwanego dnia 29.03.2011r.) ale w piśmie tym ani w późniejszych pismach powód nie sprecyzował wysokości roszczenia, którego domagał się od pozwanego, ani też nie wzywał pozwanego do zapłaty określonej kwoty z tego tytułu.

Także na rozprawie w dniu 21.11.2012r pełnomocnik powoda nie potrafił wskazać kiedy powód sprecyzował wysokość dochodzonego roszczenia od strony pozwanej oświadczając, że być może było to dopiero w pozwie.

Dłużnik popada w opóźnienie, jeżeli nie spełnia świadczenia w terminie - zgodnie z art. 455 kc w zw. z art. 481 kc - ale powinien być wezwany do spełnienia świadczenia z oznaczeniem jego wysokości, co w przedmiotowej sprawie miało miejsce dopiero w pozwie. Z tych powodów odsetki ustawowe od zasądzonej kwoty należało uwzględnić jak w pkt I wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o przepis art. 100 kpc stosunkowo je rozdzielając przy przyjęciu że powód wygrał w 0,83% (5.091,92 zł: 6.169,67 zł) czyli należne mu koszty z kwoty 3040,30 zł, do której koszty ograniczył pełnomocnik powoda (k-171 verte), wynoszą 2523,44 zł (3040,30 x 0,83%). Strona pozwana wygrała w 0,17% zaś poniosła koszty w wysokości 1217 zł (koszty zastępstwa procesowego i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa) czyli należne jej koszty wynoszą 206,89 zł (1217 zł x 0,17%). Wobec powyższego należało zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2316,55 zł (2523,44 zł - 206,89 zł) tytułem zwrotu części kosztów procesu (pkt IV wyroku). W takim samym stosunku należało rozliczyć koszty poniesione tymczasowo ze środków Skarbu Państwa na wynagrodzenie biegłych i koszty stawiennictwa świadków zawnioskowanych przez powoda. Koszty te wyniosły łącznie 941,15 zł (koszty biegłych k-103, 134, 159 i koszty świadków k-63) a w związku z tym strona pozwana winna uiścić na rzecz Skarbu Państwa kwotę 781,15 zł (941,15 zł x 0,83%) zaś powód kwotę 159,99 zł (941,15 zł x 0,17%), którą to kwotę nakazano ściągnąć z zasądzonego roszczenia powoda, - na podstawie przepisu art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28.07.2005r (Dz.U. nr 167 poz. 1398 ze zm) w zw. z art. 100 kpc.

Ponieważ powód był w całości zwolniony od kosztów sądowych nakazano stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 254,59 zł tytułem opłaty sądowej od zasądzonego roszczenia (art. 113 ust. 1 w/w ustawy) zaś powoda nie obciążono opłatą sądową od oddalonego powództwa.

W tym stanie rzeczy, mając na uwadze całokształt okoliczności sprawy, należało orzec jak w sentencji.